

LIMOS, LA DEITAT GREGA, CANVIA DE SEXE

En Trump va per Cuba i Colòmbia

Hi havia una vegada, a l'antiga Hèl·lade, una filla de sa mare (la deessa de la Discòrdia), anomenada Limos, que es va convertir en la personificació (divinitzada) de la fam extrema. Era extremadament prima, pura pell i os, mandíbules caigudes i mirada atroç. Representa la inanició i la manca d'aliments, però no actua com una divinitat que ajuda els que pateixen fam sinó com el seu botxí. En llenguatge col·loquial, una boja de gana. Amb la modernor, Limos, tipa d'estar prima, s'ha canviat de sexe (per això té l'Olimp al seu darrera) i ha arribat a la societat humana en la forma d'en Trump. Era l'ésser humà que més s'hi assemblava (per més que, d'altra banda, sigui un trànsfob rematat).

En Trump, des de la seva elecció, s'ha menjat moltes coses —entre elles la dignitat, la llibertat, la democràcia— i algunes altres encara les té fent bola a mig camí entre esòfag i estómac. Està a punt de l'ofec, el pobre Trump, però el consell de beure aigua no funciona i creu que, si menja més, podrà respirar millor. Per això, abans de solucionar les guerres que ja ha iniciat, abans de lligar curt Israel, abans d'aconseguir que l'estret d'Ormuz obri les portes, abans de quedar-se amb Groenlàndia, abans de donar un cop de mà —o, millor dit,

d'estat— a Veneçuela, després de carregar-se en Europa i d'amenaçar a Espanya... en Trump ha decidit cruspir-se també Cuba i Colòmbia. No es pot dir que no hagi avisat (amb suma transparència) de les seves intencions.

Amb Cuba, ho té fàcil. N'hi ha prou en mantenir el bloqueig, deixar que els seus habitants es morin de gana i forçar empreses de tot el món —també espanyoles, com Iberostar i Melià— que tanquin els hotels de l'illa, de manera que qualsevol turista que vulgui anar a Cuba es trobi sense sostre. Amb Colòmbia, està una mica més complicat. Necessiten un canvi de president; però, en tot cas, els gringos tenen molta pràctica en defenestrar presidents i imposar-ne d'altres... i és justament el que ara estan fent en les noves eleccions presidencials: donar suport, i no precisament moral, a la extrema dreta.

El desig d'en Trump es mostra una vegada més insaciable, pantagruèlic. Sense oblidar en cap moment els seus negocis, rosega amb la mateixa vehemència les terres alienes. No hi ha qui l'aturi... a no ser que Limos, en un atac de vergonya, entengui que una cosa es fer la punyeta als déus de l'Olimp i una altra, tocar allò que no sona als pobres habitants d'aquesta maleïda terra.

